

אמר לו? מאהל מועד, מעסקי אהל מועד שעתידי להתמשפן בחטאי ישראל ולא יעמד בקיומו. אבל הרפואה לזה - אדם פי יקריב מכם קרבן לה. הרי לך הקרבנות שמגנים על הכל.

השלמה מההשממות סימן א'

רבי יהודה ורפי יצחק הו' הולכים בדרך. בעוד שהיו הולכים, פגשו באותו תינוק שהיה הולך והיה עיף. אמר לו, אני עיף שלא אכלתי היום הזה. הוציאו לחם ונתנו לו. התרחש להם גס, ומצאו מעין דק של מים (תחת האילן) תחתיהם, ושתו ממנו וישבו.

פתח אותו תינוק ואמר, ויקרא אל משה, למה כאן א' זעירה? משום שהקריאה הזו לא הייתה בשלמות. מה הטעם? שלא היה אלא במשפן ובארץ אחרת, משום שאין שלמות נמצאת אלא בארץ הקדושה. עוד כאן שכינה, שם שלמות של זכר ונקבה, (דברי הימים-א א) אדם, שת, אנוש. אדם שלמות של זכר ונקבה. כאן נקבה. עוד, סוף הכתוב, וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר, משום כך א' זעירה, ועוד א' זעירה. משל מלך שהיה יושב בכסא, וכתר מלכות עליו, ונקרא מלך עליון. כשירד והולך לבית עבדו, נקרא מלך קטן. כך הקדוש ברוך הוא, כל זמן שהוא למעלה על הכל, נקרא מלך עליון. כיון שהוריד את מדורו למטה, הוא מלך, אבל לא עליון כמו בתחלה, משום כך א' זעירה.

ויקרא, כך שנינו, הזמין אותו להיכלו. מאהל מועד, מיהו אהל מועד? אהל שבו תלויים מועד וחסד ושבת למנות, כמו

מעסקי אהל מועד, הזמין לאתמשפנא בחובייהו דישראל, ולא יתקיים בקיומיה. אבל אסוותא להאי, אדם פי יקריב מכם קרבן ליי'. הרי לך קרבנין דאגין על פלא.

השלמה מההשממות (סימן א)

רבי יהודה ורפי יצחק הו' אזלי בארחה, עד דהו' אזלי פגעו בההוא ינוקא דהיה אזיל והיה לאי. אמר לון, לאינא דלא אכילנא יומא דין. אפיקו נהמא ויהבו ליה, אתרחיש לון ניסא ואשפחו חד נביעו דקיק דמ'א (ס"א תחות אילנא) תחותהון ושתו מגיה ויתבו.

פתח ההוא ינוקא ואמר, ויקרא אל משה, הכא אלף זעירא, אמאי בגין דהאי קריאה לא הוה בשלימו, מאי טעמא דלא הוה אלא במשפנא ובארעא אחרא. בגין דשלימו לא אשתפח אלא בארעא קדישא. תו, הכא שכינתא, התם שלימו דדכר ונוקבא (דברי הימים א א) אדם שת אנוש, אדם שלימו דדכר ונוקבא, הכא נוקבא. תו סיפא דקרא וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר, בגין כך א' זעירא. ותו א' זעירא מתל למלפא דהוה יתיב בכורסייא ופתרא דמלכותא עליה ואיקרי מלך עלאה, פד נחית ואזיל לפי עבדיה, מלך זוטא אקרי. כך קדשא בריך הוא, כל זמנא דאיהו לעילא על פלא, מלך עלאה אקרי. כיון דנחית מדוריה לתתא, מלך איהו, אבל לאו עלאה כדקדמיתא. בגין כך אלף זעירא.

ויקרא, הכי תנינו, זמין ליה להיכליה מאהל מועד. מאן הוא אהל מועד, אהל דביה תליין מועדא וחסד ושבתא לממני. כמה דאתא אמר (בראשית א) והיו לאתות ולמועדים שניאמר (בראשית א) והיו לאתות ולמועדים, וכו' מתחילים למנות